

РЕШЕНИЕ

№ 2469

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1446** по описа за **2023** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „КММ“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез адвокат Г. Д., САК, срещу решение № 4707 от 07.12.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 108 състав по НАХД 4630 по описа за 2022 г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-25 от 07.02.2022 г., с което на дружеството-жалбоподател е наложено административното наказание имуществена санкция в размер на 10 000 (десет хиляди) лева, за извършено нарушение на чл. 221, ал. 6 вр. чл. 212а, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК.

Решението се обжалва, като незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. При условията на евентуалност се иска прилагане на чл. 28 ЗАНН. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява лично, представлява се от адв. Д., който поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба – заместник – председател на Комисията по финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната

дейност“, редовно призван, не се явява лично, представлява се от юрк. Г., която оспорва жалбата и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалбата за неоснователна.

В настоящото производство не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

След като се запозна с обжалваното решение и касационните основания, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В производството пред СРС е установено, че с Решение № 342-ПД от 27.05.2021 г. на заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ спрямо „КММ“ АД с ЕИК[ЕИК] била приложена принудителна административна мярка /ПАМ/ на осн. чл.212а, ал.1,т.2 от ЗППЦК, съгласно която дружеството било задължено в срок от 5 работни дни от получаване на решението за прилагане на ПАМ да представи на КФН чрез е-Р., на основание чл. 100н, ал. 1 от ЗППЦК годишен финансов отчет за дейността си за 2020 г. със съдържание, посочено в разпоредбата на чл. 100н, ал. 4 от ЗППЦК. Посоченото решение дружеството - жалбоподател получило на 31.05.2021 г.

При извършена справка на наличната в КНФ информация било установено, че срокът за изпълнение на приложената принудителна административна мярка е изтекъл на 07.06.2021 г., като наличният към тази дата към годишен финансов отчет отново липсвала декларация от одитора заверил ГФО, поради което не била изпълнена наложената ПАМ съобразно Решение № 342 - ПД от 27.05.2021 г. Поради това свидетелката М. П. Ч. – главен експерт в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“, Управление „Надзор на инвестиционна дейност“ при КФН приела, че с горното на 08.06.2021 г. в [населено място] дружеството- жалбоподател е извършило нарушение на чл. 221, ал. 6, вр. чл. 212а, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК, тъй като не се съобразило с принудителна административна мярка по чл. 212а, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК, приложената спрямо него с Решение № 342-ПД от 27.05.2021 г. на заместник - председателя на КФН, ръководещ управление Надзор на инвестиционна дейност“. За установеното нарушение на чл. 221, ал. 6, вр. чл. 212а, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК и в присъствието на двама свидетели и упълномощен представител на дружеството-жалбоподател свидетелят Ч. съставила срещу „КММ“ АД с ЕИК[ЕИК] акт за установяване на административно нарушение № Р-06-722/10.08.2021 г. Актът бил предявен за запознаване на представителя на дружеството - жалбоподател, който го подписал без възражения и получил екземпляр от него. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу акта не постъпили писмени възражения. Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 7, предл. първо от ЗППЦК на К.“ АД било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева за извършено нарушение на чл. 221, ал. 6, вр. чл. 212а, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК

От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните

по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, както и че случая не попада в хипотезата на чл. 28 от ЗАНН поради което е потвърдил обжалваното НП в цялост.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивния съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи, които се споделят изцяло от настоящия касационен състав.

По отношение на твърдението за необоснованост на обжалвания съдебен акт, съдът следва да отбележи, че необосноваността не е сред касационните основания посочени в чл. 348, ал. 1 от НПК, към който изрично препраща разпоредбата на чл. 63в от ЗАНН и по отношение на които тази инстанция дължи произнасяне.

Съдът не установява при постановяване на решението си районният съд да е допуснал и процесуално нарушение при формиране на вътрешното си убеждение като са спазени процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл. 14 от НПК.

По отношение на останалите възражения на жалбоподателя следва да бъде отбелязано, че в същината си те касаят оснвателността на наложената ПАМ и по –конкретно, че същата е неправомерно наложена за несъществуващо законово задължение на дружеството, съдът ще отбележи, че така наложената ПАМ е самостоятелен административен акт, който подлежи на самостоятелно обжалване в производство напълно независимо от производството по санкциониране на изпълнението на такава. След като същата не е обжалвана, или поне в настоящето производство не са наведени такива твърдения и ангажирани съответните доказателства, то същата е влязла в законна сила. В съдебната фаза на административнонаказателното производство е недопустим инцидентен контрол за законосъобразност на влезлия в сила и поради това добил стабилитет индивидуален административен акт.

От обективна страна нарушението е доказано по безспорен начин и материалния закон е приложен правилно.

Правилни са и мотивите на СРС, с които последният е преценил, че не са налице основанията за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно последната при маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. ЗАНН не съдържа легално определение на понятието "маловажен случай", затова на основание чл. 11 от същия закон субсидиарно следва да се приложи НК. Според чл. 93, т.9 НК "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния.

Маловажен случай ще е налице само ако съвкупната преценка на посочените по-горе обстоятелства обуславя по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. Фактическите обстоятелства, свързани с процесния казус не указват на маловажност по смисъла на чл. 28 ЗАНН, като по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност.

В чл. 221, ал. 6 от ЗППЦК е предвидено налагането на административно наказание в случай на несъобразяване с приложена принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1, 2, 4, 6 и 8 и чл. 212а, ал. 1, т. 2 и, ал. 2, т. 2 и 3, на извършителите и допустителите, поради което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност на основание посочената санкционна норма.

В чл. 221, ал. 8, т. 7 от ЗППЦК е предвиден размер на имуществената санкция за юридически лица, като за нарушения по ал. 1-6 се налага имуществена санкция от 10 000 до 50 000 лева. Поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил в минимален размер настоящата инстанция приема същата за правилно определена.

По така изложените съображения решението на първоинстанционният съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на КФН следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4707 от 07.12.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 108 състав по НАХД 4630 по описа за 2022 г.

ОСЪЖДА „КММ“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.